

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1969

N:o 32—37

- Innehåll:** Nr 32. Landskapslag om kommunalskatt för näringsverksamhet.
Nr 33. Landskapslag om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen.
Nr 34. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.
Nr 35. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland.
Nr 36. Landskapslag om skattelättnader för depositioner vid kommunalbeskattningen.
Nr 37. Landskapslag om skattelättnader för obligationslån som emitteras år 1969.

Nr 32.

LANDSKAPSLAG

om kommunalskatt för näringsverksamhet.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.

Utfärdad i Mariehamn, den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §.

Vid verkställande av kommunalbeskattning fastställs resultatet av näringsverksamhet på sätt i denna lag stadgas.

Med näringsverksamhet avses rörelse och yrkesutövning.

2 §.

Resultatet av envar av den skattskyldiges förvärvskällor fastställs särskilt.

Med förvärvskälla avses i denna lag varje självständig rörelse eller självständigt yrke, som den skattskyldige har.

3 §.

Vid verkställande av kommunalbeskattningen periodiseras skattepliktiga inkomster och avdragbara utgifter till intäkter och kostnader för ettvarit skatteår. Förvärvskällans resultat är skillnaden mellan intäkterna och kostnaderna för skatteåret.

2 kap.

Skatteplikt för inkomster

4 §.

Skattepliktiga inkomster av näringsverksamhet är de inkomster i penningar eller penningvärdet av de förmåner, som erhållits i näringsverksamheten.

5 §.

I 4 § avsedda skattepliktiga näringsinkomster är bland andra:

1) överlåtelsepris och övriga vederlag för omsättnings-, investerings- och anläggningstillgångar samt för andra i näringen använda materiella och immateriella nyttigheter, med i 6 § stadgade undantag;

2) ersättning för uthyrning, arbete, tjänst eller annat dylikt, som utförts i form av näringsverksamhet;

3) dividender, räntor och övriga inkomster av egendom, som hör till näringsverksamheten, med i 6 § stadgade undantag;

4) ersättning för uthyrning av rörelse

¹⁾ Framst. nr 11/1969.

Lag- och ek.bet. nr 10/1968—69.
St. utsk. bet. nr 28—28a/ 1968—69.

eller yrke eller därtill hörande egendom, rättighet eller förmån; samt

5) vinster på finansieringstillgångar, med i 6 § stadgade undantag.

6 §.

Skattepliktig inkomst är icke:

1) överlåtelsepris och övriga vederlag för andra än till omsättnings- eller investerings- tillgångarna hörande fastigheter och värdepapper, därest den skattskyldige ägt fastigheten minst tio och värdepapperet minst fem år, dock så, att återvunnen avskrivning, som av värdepapperets anskaffningsutgift tidigare godkänts vid beskattningen med stöd av 42 § 1 mom., utgör skattepliktig inkomst även efter denna tid av fem år;

2) belopp, vilka samfund erhållit såsom aktie- eller andelskapital och såsom annan kapitalinvestering;

3) av samfund, som upprätthåller el-, telefon-, vatten-, avlopps- eller fjärrvärmelidningsnät, uppburna anslutningsavgifter, vilka återgäldas till betalaren eller vilka berättigar till förmåner, som betalaren äger rätt att överföra till tredje man;

4) från öppet, kommandit eller rederibolag eller med dem jämförlig sammanslutning erhållna dividender; ej heller

5) dividender och räntor på andelskapital, som inhemskt aktiebolag eller andelslag erhållit från inhemskt aktiebolag eller andelslag, dock så, att dividender och räntor på aktier eller andelar, vilka icke hör till anläggningstillgångar, är skattepliktig inkomst för penninginrättning samt för försäkrings- och pensionsanstalt ävensom för den, som bedriver handel med värdepapper.

3 kap.

Avdragsrätt för utgifter och förluster

7 §.

Avdragbara inom näringsverksamheten är utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande samt därav härrörande förluster.

8 §.

I 7 § avsedda avdragbara utgifter är bland andra:

1) utgifter för anskaffning av omsättnings- och investeringstillgångar;

2) utgifter för anskaffning av anläggnings- tillgångar med de undantag, som, i fråga om förslitning icke underkastade anläggningstillgångar, följer av 42 § 2 mom., dock

så, att till de avdragbara anskaffningsutgifterna icke räknas understöd, som den skattskyldige för anskaffning av ifrågavarande tillgång erhållit av offentligt samfund, liksom icke heller andel, varmed någon annan i sin näringsverksamhet deltagit i utgifterna för anskaffningen;

3) lega för jord- och vattenområde samt hyra för rum, som använts i näringsverksamheten;

4) löner till personer, som arbetat i näringsverksamheten, ävensom deras och deras anhörigas pensioner samt understöd, föranledda av arbetsförhållandet, försäkrings- och andra sådana avgifter för anordnande av de anställdas och deras anhörigas pensions-, sjukersättnings-, invaliditetsersättnings- eller övriga därmed jämförliga rättigheter och förmåner, dock så, att överföringar till av arbetsgivaren grundad självständig pensionsanstalt eller pensionsstiftelse är avdragbara blott till det belopp, som enligt försäkringstekniska grunder erfordras för täckande av stiftelsens eller anstaltens ansvarighet för pensions- eller övriga därmed jämförliga förbindelser;

5) utgifter för annonsering, kundtidningar och publikationer, sedvanliga reklamgåvor, reklamvisningar ävensom för annat dylikt;

6) utgifter för forskningsverksamhet, som främjar rörelsen;

7) utgifter för grundande av samfund, vars ändamål är att bedriva rörelse, samt för grundande av rörelse, dess omorganisation och annat dylikt;

8) representationsutgifter, som med hänsyn till rörelsens verksamhetsområde samt verksamhetens beskaffenhet och omfattning är skäligen;

9) medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer;

10) inhemska försäkringsbolags, ömsesidiga skadeförsäkringsföreningars, understödkassors och övriga med dem jämförliga försäkringsanstalters lagstadgade överföringar till ersättnings- och premiereserverna samt belopp, som enligt försäkringstekniska grunder erfordras för täckning av pensionsstiftelsers och andra med dem jämförliga pensionsanstalters pensions- eller andra sådana förbindelser; samt

11) sparbankers och affärsbankers lagstadgade samt andelskassors lag- eller stadgeenliga överföringar till säkerhetsfonder.

9 §.

Finansieringstillgångar är penningar, bank- och kontofordringar, växelfordringar och andra dylika finansieringsmedel.

10 §.

Omsättningstillgångar är handelsvaror, råämnen, halvfabrikat och övriga nyttigheter, vilka i näringsverksamheten är avsedda för överlåtelse såsom sådana eller i förädlad form, ävensom bränslen och smörjämnen samt övriga nyttigheter, vilka är avsedda för förbrukning i näringsverksamheten.

11 §.

Investeringstillgångar är värdepapper, fastigheter och annan sådan egendom, dock icke fordringar, som anskaffats av penninginrättning eller av försäkrings- och pensionsanstalt för investering av medel eller för tryggnad av investeringar.

12 §.

Anläggningstillgångar är för bestående bruk i näringsverksamheten avsedda jordområden, värdepapper, byggnader, maskiner, inventarier och övriga föremål, patent och andra immateriella rättigheter, som kan särskilt överlätas, samt grus- och sandtäkter, gruvor, stenbrott, torvmossor och andra sådana nyttigheter. Jordområden, värdepapper och andra sådana nyttigheter är förslitning icke underkastade anläggningstillgångar.

13 §.

Nyttighet hänföres till omsättningstillgångarna från den tidpunkt, då den avsänts, levererats eller på annat sätt överlåtits till den skattskyldige och intill den tidpunkt, då den av den skattskyldige överlåtits eller förbrukats, förstörts eller på annat sätt förlorats. Medelst skogsköpsavtal från ett visst område till ett fast, i markbelopp angivet pris inköpta med avseende på kvaliteten bestämde träd, hänföres till köparens omsättningstillgångar. Byggnad, konstruktion, maskin eller annan sådan av överlåtaren utförd nyttighet, som beställaren enligt avtal emottager efter särskild granskning, hänföres till överlåtarens omsättningstillgångar, till dess den mottagits av beställaren.

14 §.

Såsom anskaffningsutgift för omsättnings-, investerings- och anläggningstillgångar anses summan av de direkta utgifterna för nyttighetens anskaffning och framställning.

Anskaffningsutgiften för den skattskyldiges omsättningstillgångar vid skatteårets utgång bestämmes, om den skattskyldige ej visar annat, under antagande av att tillgångar av samma slag överlåtits eller förbrukats i den ordning, vari de anskaffats.

15 §.

Såsom avdragbar anskaffningsutgift för omsättnings-, investerings- och anläggningstillgångar, vilka erhållits i arv, såsom gåva eller medelst annat därmed jämförligt fång utan vederlag, anses den sannolika anskaffningsutgiften för nyttigheten vid tidpunkten för fångandet, dock så, att där skattskyldig utan vederlag erhållit hel rörelse eller yrkesverksamhet såsom arv, gåva eller genom annat med dem jämförligt fång, anskaffningsutgiften för härvid erhållna omsättnings-, investerings- och anläggningstillgångar avdrages på samma sätt, som den skulle ha avdragits från fångesmannens inkomster.

16 §.

Såsom utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande anses icke:

1) lön, pension och andra förmåner för den skattskyldiges make eller sådant barn eller annan familjemedlem, som ej före skatteåret fyllt 16 år;

2) utgifter för förvärvande och bibehållande av skattefri inkomst, dock så, att av dylika utgifter den del, som överstiger den skattefria inkomstens belopp, är avdragbar; ej heller

3) avgifter för anslutning till el-, telefon-, vatten-, avlopps- eller fjärrvärmeledningsnät, vilka återgäldas till den skattskyldige, då denne avstår från den förmån anslutningsavgiften medfört, eller för vilka erhållits förmåner, som den skattskyldige äger rätt att överlåta till tredje man.

17 §.

I 7 § avsedda avdragbara förluster är bland andra:

1) förluster härrörande av försnillning, stöld eller annat brott, som riktat sig mot finansieringstillgångar; samt

2) slutligt konstaterad värdenedgång av finansieringstillgångar.

18 §.

Avdragbara utgifter är även:

1) års- och omsättningsrabatter, gottgörelse på inköp och försäljning samt andra

dylika rättelseposter ävensom i dess helhet överskottsåterbäring, som andelslag utdelar på grund av inköp, försäljningar eller andra jämförliga prestationer;

2) ränta på gäld, som härrör av näringsverksamheten, även i det fall, att räntan är beroende av rörelsens resultat; samt

3) index- och kursförluster på gäld, som härrör av näringsverksamheten.

4 kap.

Allmänna stadganden om periodisering av inkomster och utgifter

19 §.

Inkomst utgör intäkt för det skatteår, varunder den erhållits i penningar, i form av fordran eller såsom annan förmån med penningvärde.

20 §.

Räntor och hyror, som erhållits i förskott, liksom även andra sådana inkomstposter, vilkas storlek bestäms på basen av tid och vilka delvis eller i sin helhet kan anses hänföra sig till minst två skatteår efter det, varunder de erhållits, periodiseras på den skattskyldiges yrkande med lika stora årliga belopp som intäkt under de skatteår, för vilka de erhållits, dock så, att andra inkomstposter än räntor fördelas på högst tio år.

21 §.

Överlåtelsepris och annat vederlag för anläggningstillgångar periodiseras på det sätt, som stadgas i 30 §, 33 § 2 mom., 41 och 43 §§.

22 §.

Utgift utgör, såvitt ej nedan annat stadgas, kostnad för det skatteår, varunder skyldighet att erlägga utgiften uppstått.

Förlust utgör, såvitt ej nedan annat stadgas, kostnad för det skatteår, varunder den konstaterats.

23 §.

Ränta och hyra liksom även annan sådan utgift, vars storlek bestäms på basen av tid, utgör kostnad för det skatteår, för vilket den erlägges. Till byggnadstiden hänförliga räntor på lån för finansiering av byggande av nytt kraftverk, gruva och annan industriinrättning må dock på den skattskyldiges yrkande avdragas medelst årliga avskrivningar om högst tio procent.

24 §.

Utgift, som under tre eller flere skatteår medför inkomst eller bibehåller densamma, avdrages, såvitt ej nedan annat stadgas, medelst lika stora årliga avskrivningar under sin sannolika verkningstid, dock under högst tio skatteår.

25 §.

Utgifter för näringsverksamheten främjande forskning, med undantag för anskaffningsutgifter för byggnad eller konstruktion, eller för del av byggnad eller konstruktion, därest dessa är avsedda för varaktigt bruk, utgör kostnader för det skatteår, var under skyldighet att erlägga dem uppstått, dock så, att dessa utgifter på den skattskyldiges yrkande kan avdragas medelst avskrivningar under två eller flere skatteår.

26 §.

Kurs- och indexförluster på gäld, som härrör av näringsverksamheten, anses såsom kostnad för det skatteår, varunder kursen på utländsk valuta eller pris- eller kostnadsindex eller annan jämförelsegrund förändrats eller det mot förlusten svarande beloppet erlagts.

27 §.

Dividend, ränta på andelskapital och överskottsåterbäring avdrages från intäkterna under det skatteår, för vilket de utdelas.

5 kap.

Periodisering av utgifterna för anskaffning av omsättnings- och investeringstillgångar

28 §.

Anskaffningsutgift för omsättningstillgångar utgör kostnad för det skatteår, varunder omsättningstillgångarna överlätits, förbrukats eller förlorats. Anskaffningsutgiften för de omsättningstillgångar, som den skattskyldige innehar vid skatteårets utgång, utgör dock kostnad för skatteåret till den del, varmed den överstiger den sannolika utgiften för anskaffning av motsvarande omsättningstillgångar vid skatteårets utgång eller det överlåtelsepris, som vid samma tidpunkt sannolikt skulle erhållas för ifrågasvarande omsättningstillgångar. På den skattskyldiges yrkande betraktas såsom kostnad för skatteåret ytterligare högst 50 procent av den del av anskaffningsutgiften, som enligt stadgandena i denna paragraf ej betraktats såsom kostnad.

29 §.

Anskaffningsutgift för investeringstillgångar utgör kostnad för det skatteår, varunder investeringstillgångarna överlätits eller förlorats. Anskaffningsutgiften för de investeringstillgångar, som penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalt innehar vid skatteårets utgång, utgör dock kostnad för skatteåret till den del, varmed den överstiger den sannolika utgiften för anskaffning av motsvarande investeringstillgångar vid skatteårets utgång eller det överlåtelsepris, som vid samma tidpunkt sannolikt skulle erhållas för ifrågavarande investeringstillgångar. På den skattskyldiges yrkande betraktas såsom kostnad för skatteåret ytterligare högst sex procent av den del av anskaffningsutgiften, som enligt stadgandena i denna paragraf ej betraktats såsom kostnad.

Med avvikelse från vad i 1 mom. är stadgat, avskrivs anskaffningsutgift för byggnad, som hör till investeringstillgångarna, på samma sätt som anskaffningsutgiften för motsvarande till anläggningstillgångarna hörande byggnad.

6 kap.

Periodisering av utgifterna för anskaffning av anläggningstillgångar

30 §.

Utgifterna för anskaffning av maskiner, inventarier och andra med dem jämförbara lösa anläggningstillgångar avskrivs i en post, som beräknas på utgiftsresten.

Utgiftsresten är summan av anskaffningsutgifterna för lösa anläggningstillgångar, vilka tagits i bruk under skatteåret och av de ännu icke avskrivna anskaffningsutgifterna för lösa anläggningstillgångar, vilka tagits i bruk tidigare, minskad med de överlåtelsepris och övriga vederlag, som under skatteåret erhållits för lösa anläggningstillgångar. Vid beräkning av utgiftsresten betraktas såsom utgifter för anskaffning av lösa anläggningstillgångar även utgifterna för utvidgning, förändring, förnyelse och andra motsvarande grundförbättringar av lösa anläggningstillgångar samt, på den skattskyldiges yrkande, även större reparationsutgifter.

Avskrivningen för skatteåret får vara högst 30 procent av utgiftsresten.

Har vid beräkning av utgiftsresten en del

av de överlåtelsepris och övriga vederlag, som under skatteåret erhållits för lösa anläggningstillgångar, ej kunnat avdragas, betraktas denna del såsom skattepliktig intäkt för skatteåret. Fortsätter den skattskyldige sin näringsverksamhet och gör han sannolikt, att han ämnar anskaffa nya förslitning underkastade anläggningstillgångar, betraktas det vid beräkning av utgiftsresten icke avdragna beloppet dock ej såsom intäkt för skatteåret, utan det avdrages från anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar, vilka tagits i bruk under de två följande skatteåren, eller, om länskattebyrån på den skattskyldiges ansökan på särskilda skäl så besluter, även under flere följande skatteår. Belopp, som på sådant sätt icke kunnat avdragas, beaktas såsom intäkt det skatteår, varunder det senast bort avdragas från anskaffningsutgifterna för anläggningstillgångar.

31 §.

Anskaffningsutgifterna för hissar, värme-centralers maskiner och anläggningar, spisar, kylskåp och frysboxar, luftväxlings- och luftkonditioneringsanläggningar, centralantennar och andra dylika nyttigheter avskrivs och för dem erhållna överlåtelsepris och övriga vederlag anses såsom intäkt på sätt i 30 § stadgas, även då sådana nyttigheter utgör beståndsdelar av byggnad.

32 §.

Visar den skattskyldige, att gängse värdet av alla hans i 30 och 31 §§ avsedda anläggningstillgångar vid skatteårets utgång på grund av egendomens värdenedgång, förstörelse, skada eller av annan orsak är mindre än utgiftsresten, minskad med avskrivningen för skatteåret, får från utgiftsresten göras en sådan tilläggsavskrivning, att utgiftsresten nedgår till sagda gängse värde.

33 §.

Med avvikelse från vad i 30 § stadgas, avskrivs, då skattskyldig det påyrkar:

1) anskaffningsutgiften för sådana lösa anläggningstillgångar, vilkas sannolika ekonomiska brukstid är högst tre år, i dess helhet under det skatteår, varunder tillgångarna anskaffats, samt

2) av anskaffningsutgiften för i yrkesmässig trafik använd bil under det skatteår, då bilen tagits i bruk, högst 30 procent under det följande skatteåret högst 25 procent

och under de därpå följande skatteåren högst 20 procent.

Överlåtelsepris och övriga vederlag, som erhållits för lösa anläggningstillgångar, vilkas anskaffningsutgift avskrivits i enlighet med 1 mom., betraktas såsom intäkt för det skatteår, varunder överlåtelsepriset eller ersättningen erhållits.

34 §.

Anskaffningsutgiften för byggnad och konstruktion avdrages genom avskrivningar, som bestämmas på grund av den icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften.

Skatteårets avskrivning får stiga till högst:

1) 10 procent av den icke avskrivna anskaffningsutgiften, i fall byggnaden användes i hårbärgerings- eller förplägnadsrörelse eller är butiks-, lager-, fabriks-, verkstads-, ekonomi-, kraftstations- eller annan därmed jämförlig byggnad av trä;

2) 9 procent av den icke avskrivna anskaffningsutgiften, om byggnaden användes i hårbärgerings- eller förplägnadsrörelse eller butiks-, lager-, fabriks-, verkstads-, ekonomi-, kraftstations- eller annan därmed jämförlig byggnad av sten eller bergskydd, som användes för dylikt ändamål, eller ock bergsförråd för flytande bränsle;

3) 6 procent av den icke avskrivna anskaffningsutgiften, i fall byggnaden är bostads-, administrations- eller annan med dem jämförlig byggnad av trä;

4) 5 procent av den icke avskrivna anskaffningsutgiften, i fall byggnaden är en bostads-, administrations- eller annan med dem jämförlig byggnad av sten;

5) 20 procent av den icke avskrivna anskaffningsutgiften för cisterner för flytande bränsle och syror samt för övriga sådana av metall eller av annat därmed jämförligt material uppförda lagerbyggnader och konstruktioner;

6) 20 procent av den icke avskrivna anskaffningsutgiften för lätta konstruktioner av trä eller av därmed jämförligt material; samt

7) 20 procent av den icke avskrivna anskaffningsutgiften för sådan byggnad eller konstruktion eller del av byggnad eller konstruktion, som användes enbart vid forskningsverksamhet, som avser främjande av rörelsen.

Byggnad eller konstruktion av annat material än trä eller sten, hänföres till den

grupp den med avseende på sin hållbarhet närmast motsvarar.

35 §.

Såsom anskaffningsutgift för andra än i 30 och 31 §§ avsedda anläggningstillgångar anses jämväl utgift för tillgångarnas utvidgning, ändring, förnyelse samt andra motsvarande grundförbättringsutgifter samt, på den skattskyldiges yrkande, större reparationsutgifter.

36 §.

Anskaffningsutgiften för skyddsrum eller för den mot skyddsrummet svarande delen av anskaffningsutgiften för byggnad även som anskaffningsutgifterna för konstruktioner, anläggningar, maskiner och andra nytigheter för förhindrande av vatten- och luftförorening, avdrages medelst årliga avskrivningar om högst 25 procent.

37 §.

Anskaffningsutgiften för patent och för annan till sin giltighetstid begränsad immateriell rättighet, vilken separat kan överlåtas, samt för en sådan till sin giltighetstid icke begränsad immateriell rättighet, vilken separat kan överlåtas, avskrivs medelst lika stora årliga avskrivningar under tio år eller under den kortare ekonomiska brukstid, som den skattskyldige visat sannolik.

38 §.

Av anskaffningsutgiften för grus- och sandtäkt, gruva, stenbrott, torvmosse eller annan sådan egendom avskrivs varje skatteår den del, som motsvarar den förbrukade ämnesmängden.

39 §.

Anskaffningsutgiften för andra än ovan avsedda anläggningstillgångar, såsom järnvägar, broar, kajer, dammar och bassänger, avdrages medelst lika stora årliga avskrivningar under egendomens sannolika ekonomiska brukstid eller, om denna brukstid är längre än 40 år, under 40 års tid.

40 §.

Visar den skattskyldige, att gängse värdet av andra än i 30 och 31 §§ avsedda, förslitning underkastade anläggningstillgångar vid skatteårets utgång på grund av egendomens värdenedgång eller skada eller av annan orsak är lägre än den avskrivna delen av dess anskaffningsutgift, får anskaffningsutgiften minskas med en sådan tilläggsavskrivning, att dess icke avskrivna del blir li-

ka stor som det gängse värdet, likväl så, att på anskaffningsutgiften för i 36 § avsedda anläggningstillgångar, tilläggsavskrivning får göras endast på grund av skada på egendom eller av annan därmed jämförbar orsak.

41 §.

Skattepliktiga överlåtelsepris och övriga vederlag, som erhållits för annan än i 30 eller 31 §§ avsedd, förslitning underkastad anläggningstillgång, som överlåtits, förstörts eller förlorats genom brott eller på grund av annan orsak, beaktas såsom intäkt och den icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften för dylik anläggningstillgång avdrages under det skatteår, varunder anläggningstillgången överlåtits eller förlusten av densamma konstaterats.

42 §.

Visar den skattskyldige, att gängse värdet av värdepapper eller av annan förslitning icke underkastad anläggningstillgång än jordområde vid skatteårets utgång är väsentligt lägre än anskaffningsutgiften eller den med avskrivningar enligt detta stadgande tidigare minskade anskaffningsutgiften, får anskaffningsutgiften minskas med en sådan avskrivning, att anskaffningsutgiftens icke avskrivna del blir lika stor som tillgångens gängse värde.

Anskaffningsutgiften för jordområde samt för den del av anskaffningsutgiften för värdepapper eller annan förslitning icke underkastad anläggningstillgång, som icke avskrivits enligt stadgandet i 1 mom., avskrivs under det skatteår, varunder jordområdet, värdepapperet eller annan förslitning icke underkastad anläggningstillgång överlåtits. Stadgandena i detta moment tillämpas på anskaffningsutgiften för jordområde blott i det fall, att den skattskyldige ägt jordområdet kortare tid än tio år och på anskaffningsutgiften för värdepapper endast i fall den skattskyldige ägt värdepapperet kortare tid än fem år.

43 §.

Fortsätter den skattskyldige sin näringsverksamhet och visar han det vara sannolikt, att han ämnar reparera skadade eller anskaffa nya förslitning underkastade anläggningstillgångar, beaktas skattepliktiga överlåtelsepris och övriga vederlag för anläggningstillgångar, avsedda i 34, 36, 37, 38 och 39 §§, med undantag för den del, som mot-

svarar den icke avskrivna anskaffningsutgiften, såsom intäkt genom att de avdrages från anskaffningsutgiften för de nya anläggningstillgångarna eller från utgifterna för iståndsättande av de skadade anläggningstillgångarna. Överlåtelsepriset och vederlaget eller den del av dem, som icke på ovan nämnt sätt avdragits under det skatteår, varunder anläggningstillgång överlåtits, förstörts eller skadats, eller under tre skatteår eller, om länsskattebyrån på den skattskyldiges ansökan på särskilda skäl så besluter, även under flera följande skatteår, beaktas som intäkt för det skatteår, varunder det senast bort avdragas från anskaffningsutgifterna för anläggningstillgångar.

Skattepliktiga överlåtelsepris och övriga vederlag för jordområde, för värdepapper och för andra, förslitning icke underkastade anläggningstillgångar, beaktas såsom intäkt under det skatteår, varunder egendomen överlåtits, förstörts eller skadats.

44 §.

På utgift, som skattskyldig i sin näringsverksamhet erlagt för deltagande i anskaffningen och användningen av annan tillhörig anläggningstillgång, tillämpas stadgandena i detta kapitel angående anskaffningsutgiften för motsvarande anläggningstillgångar, likväl så, att i fall brukstiden är begränsad, anskaffningsutgiften avskrivs under brukstiden medelst lika stora årliga avskrivningar.

7 kap.

Avdragbara reserveringar

45 §.

Skattskyldig, med undantag för penninginrättningar samt försäkrings- och pensionsanstalter, får avdraga en under skatteåret gjord kreditförlustreservering, såvitt summan av kreditförlustreserveringarna ej överstiger tre procent av affärsfordringarnas summa eller sådan sannolik större risk för kreditförluster, som den skattskyldige visat.

Penninginrättning samt försäkrings- och pensionsanstalt får avdraga en under skatteåret gjord kreditförlustreservering om högst 0,6 procent av summan av inrättningens eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång, dock så, att inrättningens eller anstaltens under skatteåret eller tidi-

gare gjorda, icke upplösta kreditförlustreserveringar sammanlagt icke får överstiga sex procent av summan av inrättningens eller anstaltens fordringar vid skatteårets utgång och att beträffande försäkringsanstalts försäkringspremiefordringar stadgandena i 1 mom. skall tillämpas.

Den del av kreditförlustreserveringen, som överstiger det högsta beloppet av den avdragbara kreditförlust, som avses i denna paragraf, bör beaktas såsom intäkt under det skatteår, under vilket det högsta beloppet överskridits.

46 §.

Skattskyldig, som bedriver byggnads-, skeppsbyggnads- eller metallindustriverksamhet och som på grund av garantiförbindelse eller annan motsvarande förpliktelse ansvarar för framkomna fel i av honom producerad byggnad, luftfartyg, sådant fartyg, vars skrov har en största längd om minst tio meter, eller större maskinenhet, får under det skatteår, varunder han överlåtit arbetsresultatet till beställaren, avdraga gjord garantireservering, som icke överstiger tre procent av entreprenadsumman, eller sådant sannolikt större belopp i garantireparationsutgifter, som den skattskyldige visat.

Garantireservering, som ej använts för täckande av reparations- och andra utgifter för framkomna fel i arbetsresultat, bör beaktas som intäkt för det skatteår, varunder garantitiden utgått.

47 §.

Överföringar till ersättnings- och premiereserverna samt belopp, som erfordras för täckande av pensionsansvar, anses som kostnad för det skatteår, varunder överföringen enligt lag ägt rum eller pensionsansvaret täckts.

48 §.

Visar den skattskyldige, att priset för icke levererade varor, vilka beställts medelst bindande skriftligt avtal till fast pris i inhemsk eller utländsk valuta och vilka efter leveransen skall hänföras till den skattskyldiges omsättningstillgångar, på bokslutsdagen är minst tio procent lägre än det avtalade priset, äger han rätt att såsom kostnad för skatteåret avdraga den del av beställningspriset, som motsvarar pris-sänkningen.

8 kap.

Särskilda stadganden

49 §.

Såsom vederlag anses vid tillämpning av denna lag även skade-, försäkrings- och annan dylik ersättning.

50 §.

Omsättnings- och investeringstillgångar överföres från en den skattskyldige tillhörig förvärvskälla till en annan till det belopp, som motsvarar den ursprungliga anskaffningsutgiften, och anläggningstillgångar till det belopp, som motsvarar den vid beskattningen ännu icke avskrivna delen av anskaffningsutgiften.

Såsom anskaffningsutgift för produkter, vilka den skattskyldige erhållit från sitt gårdsbruk och överfört till annan förvärvskälla, anses dessa produkters sannolika överlåtelsepris vid tiden för överföringen.

Uttager den skattskyldige åt sig själv från sin rörelse eller sin yrkesverksamhet omsättnings-, investerings-, anläggnings- eller andra tillgångar, tjänster eller andra förmåner eller rättigheter, anses såsom skattepliktigt överlåtelsepris det belopp, som motsvarar den ursprungliga anskaffningsutgiften för den uttagna förmånen eller rättigheten eller ett lägre sannolikt överlåtelsepris.

51 §.

Sedan samfund ingått fusion, avdrages det övertagna samfundets vid beskattningen ännu icke avdragna avdragbara utgifter från det mottagande samfundets inkomster på samma sätt som de hade fått avdragas från det övertagna samfundets inkomster.

52 §.

Användes annan fastighet än jordbrukslägenhet uteslutande eller huvudsakligen för ändamål, som direkt eller indirekt främjar näringsverksamheten, såsom för fabriks-, verkstads-, affärs- eller förvaltningsändamål eller för personalens bostads- eller sociala ändamål, hör fastigheten till den av rörelsen eller yrket bildade förvärvskällan dock så, att en mot fastighetens uppskattade avkastning svarande del av förvärvskällans resultat anses utgöra inkomst av fastigheten och beskattas i den kommun, där denna är belägen.

Gårdsbruk, som bedrivs på jordbrukslä-

genhet, vilken utgör en självständig ekonomisk enhet, anses såsom en särskild inkomstkälla.

53 §.

Skattskyldig har rätt att i enlighet med vad ovan stadgats fördela en erhållen inkomstpost över flera skatteår samt att avdraga reserveringar såsom kostnad blott, om motsvarande åtgärder vidtagits i hans bokföring.

Såsom avskrivningar får den skattskyldige ej avdraga större belopp än han under skatteåret och tidigare avdragit i sin bokföring.

54 §.

Stadgandena i denna lag tillämpas ej vid beskattning av inkomst av yrkesmässig fastighetsförsäljning.

55 §.

Det i denna lag avsedda resultatet av skattskyldigs näringsverksamhet skall beaktas såsom inkomst av förvärvskälla på sätt som i beskattninglagen stadgats.

Förlust från en förvärvskälla får avdragas från inkomster från annan förvärvskälla på sätt i landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland är stadgat.

56 §.

Närmare bestämmelser rörande verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

9 kap.

Tillämpnings- och övergångsstadganden

57 §.

Denna lag tillämpas första gången vid kommunalbeskattningen för det skatteår, som först utgår efter den 1 januari 1969.

58 §.

Inkomst, vilken enligt de stadganden, som tillämpats före den 1 januari 1969, skulle ha varit inkomst för skatteåret 1969, men vilken enligt denna lag vore intäkt för år 1968, anses såsom intäkt för skatteåret 1969, såvida den icke tidigare beskattats. Utgift, vilken enligt de stadganden, som tillämpats före den 1 januari 1969, hade kunnat avdragas från inkomsterna för skatteåret 1969, men vilken enligt denna lag, skulle ha varit kostnad för skatteåret 1968, anses såsom

kostnad för skatteåret 1969, såvida den icke tidigare avdragits.

Före den 1 januari 1969 uppkomna ännu icke avdragna index- och kursförluster, vilka uppstått på gäld, upptagen för anskaffning av förslitning underkastade anläggningstillgångar, får avdragas enligt de stadganden, som var gällande före den 1 januari 1969, eller medelst lika stora årliga avskrivningar under fem års tid räknat från sagda dag.

Penninginrättning eller försäkringsanstalt, som fortgående såsom intäkt beaktat ränta eller annan inkomstpost under det skatteår, varunder den erlagts i penningar, äger rätt att övergå till att beakta intäkten på det sätt som förutsättes i denna lag, gradvis under fem års tid räknat från den 1 januari 1969.

59 §.

Anskaffningsutgifterna för de i 31 § avsedda nyttigheter, som tagits i bruk före den 1 januari 1969, avskrivs och för dem erhållna överlåtelsepris beaktas på yrkande av den skattskyldige såsom inkomst på sätt som förutsättes i stadgandena angående anskaffningsutgifter för byggnad samt överlåtelsepris och andra vederlag, som erhållits för byggnad.

60 §.

Har den skattskyldige tidigare värderat sitt varulager till ett lägre värde än det, som förutsättes i denna lags stadganden rörande anskaffningsutgiften för omsättnings- eller investeringstillgångar, får den del av den med anledning av ikraftträdandet av stadgandena i denna lag framkommande reserveringen, som motsvarar skillnaden mellan summan av anskaffningsutgifterna för den skattskyldiges lager vid utgången av skatteåret 1968, minskad med samtliga i 28 och 29 §§ tillåtna avdrag, och värdet av sagda lager skatteåret 1968, överföras till en separat utvecklingsfond för rörelsen. Är skillnaden mellan summan av anskaffningsutgifterna för den skattskyldiges lager vid 1965 års utgång, minskad med samtliga ovan avsedda avdrag, och värdet av sagda lager skatteåret 1965, sedan skillnaden multiplicerats med talet 1,3, mindre än motsvarande oförhöjda skillnad, beräknad på samma sätt för skatteåret 1968, får till utvecklingsfonden för rörelsen likväl överföras högst detta belopp. Vid tillämpning av detta

moment hänföres omsättningstillgångarna och investeringstillgångarna till lagret.

Den skattskyldige har rätt att ur utvecklingsfonden för rörelsen täcka utgifter för anskaffning av förslitning underkastade, i den skattskyldiges besittning redan befintliga eller nya anläggningstillgångar, eller att beakta fonden eller del därav som intäkt ävensom rätt att från utvecklingsfonden skattefritt överföra till det egna kapitalet ett belopp, som motsvarar anskaffningsutgifterna för byggnader, konstruktioner, maskiner, inventarier och andra med dem jämförliga anläggningstillgångar, vilka den skattskyldige anskaffat under skatteåren 1968—1973, om dylik investering enligt vad i 61 och 62 §§ stadgas kan anses främja den ekonomiska tillväxten, öka den internationella konkurrensförmågan eller förbättra sysselsättningsläget. Den skattskyldige bör använda minst en fjärdedel av utvecklingsfonden för rörelsen senast inom fem år och den övriga delen av utvecklingsfonden inom tio år från den 1 januari 1969. Den del av utvecklingsfonden för rörelsen, som ej använts på sätt i detta moment stadgas, räknas som intäkt för det skatteår, varunder fonden på ovan anført sätt senast bort användas.

Utgift för anskaffning av anläggningstillgång eller del av sådan utgift, som täckts ur utvecklingsfonden för rörelsen, är icke avdragbar utgift.

61 §.

I 60 § 2 mom. avsedd investering, som skattskyldig gjort i anskaffning av byggnader, konstruktioner, maskiner, inventarier och andra med dem jämförliga anläggningsstillgångar skall anses:

1) främja den ekonomiska tillväxten, om den skattskyldige anskaffat anläggningstillgångarna i syfte att öka sin produktion eller dess förädlingsgrad eller försäljning av sina produkter;

2) främja den internationella konkurrensförmågan, om den skattskyldige anskaffat anläggningstillgångarna för att öka sin produktion eller sin försäljning av produkter, för att nedbringa sina produktionskostnader eller kostnaderna för försäljningen av produkterna, för att förbättra produkternas kvalitet eller främja exporten; samt

3) förbättra sysselsättningsläget, då investeringen ökar arbetstillfällena.

62 §.

Såsom i 61 § avsedd investering anses icke, såfram den skattskyldige ej annat styrker, anskaffningen av anläggningstillgångar för representations- eller därmed jämförliga ändamål, ej heller kostnader varken för förnyelse av kontors- eller andra därmed jämförliga inventarier eller för anskaffningen av sådana anläggningstillgångar, vilkas anskaffningsutgifter i sin helhet får avskrivast det skatteår, då egendomen förvärvades.

63 §.

Överstiger det sammanlagda beloppet av penninginrättnings eller försäkrings- och pensionsanstalts kreditförlustreserveringar sex procent av inrättnings eller anstaltens sammanlagda fordringar vid utgången av skatteåret 1968, bör den överskjutande delen av kreditförlustreserveringen upplösas med iakttagande i tillämpliga delar av vad i 60 § är stadgat.

64 §.

Har den skattskyldige vid utgången av skatteåret 1968 till sitt varulager hänfört medelst bindande avtal till fast pris beställda, icke levererade varor och undervärderat dem, kan den del av den med anledning av ikraftträdandet av stadgandena i denna lag framkommande reserveringen, som motsvarar skillnaden mellan det sammanlagda beloppet av beställningsprisen för medelst bindande skriftligt avtal till fast pris i inhemsk eller utländsk valuta beställda, icke levererade varor, minskade med de avdrag, som enligt 48 § är tillåtna, och beställningsprisen för andra vid beskattningen till varulagret hänfödda beställda icke levererade varor och det lagervärde sagda beställda, icke levererade varor haft vid utgången av skatteåret 1968, överföras till den i 60 § avsedda utvecklingsfonden för rörelsen. Befinnes det, att den här avsedda skillnad mellan det sammanlagda beloppet av beställningsprisen för de beställda, icke levererade varor den skattskyldige hade vid utgången av skatteåret 1965 och 1965 års lagervärde av sagda varor, sedan skillnaden multiplicerats med talet 1,3, är mindre än den oförhöjda skillnad, som uträknats på grund av värdet skatteåret 1968, kan till utvecklingsfonden för rörelsen likväl överföras högst detta belopp.

65 §.

I 60, 63 och 64 §§ avsedda uträkningar ut-

föres, såvida den skattskyldige icke haft någon räkenskapsperiod, som utgått år 1965, på grund av närmast föregående skatteår, samt ifall han icke haft någon räkenskapsperiod, som utgått år 1968, på grund av närmast följande skatteår.

66 §.

Genom skattelättnadslagar reglerade avskrivningar göres särskilt från anskaffningsutgiften för varje nyttighet.

Om de vid kommunalbeskattningen icke avskrivna värdena av anläggningstillgångar

på grund av andra än i 1 mom. avsedda avskrivningar den 1 januari 1969 är större än vid statsbeskattningen betraktas det enligt statsbeskattningen kvarstående värdet såsom i denna lag avsedd icke avskriven anskaffningsutgift och utgör utgångspunkt för avskrivning enligt denna lag. Skillnaden mellan det icke avskrivna värdet och det belopp, som sålunda betraktats som icke avskriven anskaffningsutgift, avdrages särskilt vid kommunalbeskattningen medelst lika stora årliga belopp under fem år från den 1 januari 1969.

Mariehamn, den 19 april 1969.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 33

L A N D S K A P S L A G

om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.

Utfärdad i Mariehamn, den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 §.

Skattskyldig är vid kommunalbeskattningen berättigad till förlustutjämning i enlighet med vad i denna lag stadgas.

2 §.

Vid beskattningen avses med förlust det belopp, varmed det sammanlagda beloppet av avdrag för inkomstens förvärvande och bibehållande, avdragbara rättelseposter, överskottsåterbäringar och räntor samt index- och kursförluster från den skattskyldiges olika förvärvskällor i kommunen något skatteår (förluståret) överstiger det sammanlagda beloppet av de skattepliktiga inkomster han erhållit från dessa förvärvskällor.

3 §.

Skatteårets förlust fastställs vid den ordinarie beskattningen. Har den skattskyldige icke utan anmaning avgivit skattedeklaration, fastställs förlust likväl icke.

I samband med avdrag av förlust, efterbeskattning eller skatterättelse må den fastställda förlusten ånyo fastställas.

4 §.

Den enligt 2 § i kommunen fastställda förlusten avdrages från de beskattningsbara inkomster, som den skattskyldige möjligen under skatteåret erhållit i andra kommuner inom landskapet. Avdrag göres i envar kommun i förhållande till den skattskyldiges beskattningsbara inkomst i de olika kommunerna.

Till den del den fastställda förlusten icke

¹⁾ Framst. nr 12/1969.

Lag- och ek. utsk. bet. 9/1968—69.

St. utsk. bet. nr 27—27a/1968—69.

kunnat avdragas på sätt i 1 mom. stadgas, avdrages förlusten från den skattskyldiges beskattningsbara inkomst under de på förluståret följande fem skatteåren i den mån beskattningsbar inkomst redovisas, varvid avdraget såvitt möjligt göres från den beskattningsbara inkomsten i den kommun, där förlusten uppkommit, men i annat fall från inkomst i andra kommuner på sätt i 1 mom. stadgas. Förluster som uppkommit för en ny rörelse eller yrkesverksamhet under de fem första skatteåren, får dock avdragas under de tio första skatteåren.

Förlusterna avdrages i den ordning de uppkommit.

5 §.

Med stöd av denna lag må icke den ena makens förlust avdragas från den andra makens beskattningsbara inkomst.

6 §.

Samfunds och sammanslutnings förlust avdrages icke enligt 4 § 2 mom. i det fall att under förluståret eller därefter mer än hälften av dess aktier eller andelar på grund av annat fång än arv eller testamente bytt ägare eller mer än hälften av dess medlemmar blivit utbytta.

7 §.

Efter fusion av aktiebolag eller andra samfund än andelslag, har det mottagande samfundet rätt att från sin beskattningsbara inkomst avdraga det övertagna samfundets förlust på sätt i 4 § 2 mom. stadgas endast under förutsättning att det mottagande samfundet eller dess aktieägare eller medlemmar eller samfundet och dess aktieägare eller medlemmar gemensamt från ingången av förluståret ägt över hälften av det övertagna samfundets aktier eller andelar.

Efter fusion av andelslag har det mottagande andelslaget rätt att avdraga de förluster hos det övertagna andelslaget, som

Mariehamn, den 19 april 1969.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

uppkommit under det skatteår, varunder fusionen skett, eller under de två närmast föregående skatteåren.

8 §.

Över fastställd förlust får besvär anföras endast på den grund, att den skattskyldige bort påföras inkomstskatt.

Över avdrag av förlust från den beskattningsbara inkomsten får besvär anföras även på den grund, att förlusten icke tidigare blivit rätt fastställd.

Den för efterbeskattning och skatterättelse stadgade tiden räknas, för såvitt fråga är om fastställande av förlusten, från ingången av året efter det år, då den beskattning verkställdes, vid vilken förlusten avdragits.

9 §.

Har beskattningen för något skatteår medelst laga kraft vunnet utslag ändrats på sätt som påverkar ett annat skatteårs förlustutjämning, kan en mot ändringen svarende rättelse i beskattningen för sistnämnda skatteår yrkas genom besvär, som bör anföras senast under kalenderåret närmast efter det, då utslaget, som föranledde ändringen, gavs.

10 §.

Närmare stadganden angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

11 §.

Denna lag tillämpas första gången på den förlust, som fastställts för skatteåret 1969.

12 §.

Genom denna lag upphäves 2 § 5 mom. landskapslagen den 6 juli 1966 om skattelättnader vid kommunalbeskattningen för främjande av sjöfarten (46/66) likväl så, att detta stadgande ännu skall tillämpas vid beskattningen för de skatteår, vilka utgår före den 1 januari 1969.

Nr 34.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning
i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.

Utfärdad i Mariehamn, den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut upphäves 6 § 2) punkten, 8 § 2 mom. 4) punkten, 9 §, 10 § 12), 13), 14) och 15) punkterna landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56), dessa lagrum, sådan 6 § 2) punkten lyder i landskapslagen den 23 april 1959 (12/59), 9 § sådan den lyder i landskapslagen den 21 maj 1958 (16/58) och 10 § 12), 13), 14) och 15) punkterna sådana de lyder i landskapslagen den 6 juli 1966 (47/66) samt ändras 3 § 2 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 4 april 1968 (18/68), 6 § 3) punkten, sådan den lyder i landskapslagen den 23 april 1959 (12/59), 8 § 2 mom. 1) och 2) punkterna sådana dessa lagrum lyder i landskapslagen den 4 april 1968 (18/68), 10 § 4) och 16) punkterna sådana dessa lyder i landskapslagen den 6 juli 1966 (47/66) samt 12 § 1 mom., såsom följer:

3 §.

Angående fastställande av resultatet av näringsverksamhet och inkomsten av gårdsbruk stadgas särskilt.

6 §.

Såsom inkomst räknas även:

3) dividend från aktiebolag, likväl icke dividender, som inhemskt aktiebolag eller andelslag uppburit från aktiebolag, därest icke beträffande inkomst av näringsverksamhet annorlunda är stadgat.

8 §.

Såsom kostnader för inkomstens förvärvande anses även:

1) avlöning, kost och andra förmåner,

som skattskyldig utgivit åt sådana i hans förvärvsverksamhet fortlöpande arbetande, hemmaboende barn eller andra medlemmar av hans familj, som före skatteåret fyllt 16 år, maken dock undantagen, likväl icke till högre belopp än vad som för arbetet bort erläggas till avlönad person.

2) årlig skälig värdeminskning av byggnader, maskiner och inventarier, gruvor, stenbrott, torvmossar samt patent och andra sådana nyttigheter, vilka den skattskyldige använt i förvärvsverksamhet med iakttagande i tillämpliga delar av vad beträffande inkomst av näringsverksamhet stadgats angående avskrivning av anskaffningsutgift för motsvarande anläggningstillgångar.

10 §.

Skattskyldig är berättigad att från sin inkomst avdraga:

4) i förvärvskälla uppkommen förlust, som icke beror på levnadskostnader;

16) index- och kursförluster på gäld, som härrört av förvärvsverksamhet, samt såsom kostnad för förvärvande av inkomst, av ändringen av finska markens internationella grundvärde föranledd ökning av gäld för näringsverksamhet i enlighet med vad den skattskyldige i ökning av kapitalet för gäld avdragit i sin bokföring.

12 §.

Har skattskyldig inkomst från flera än en inkomstkälla, skall från inkomsten av varje fastighet, rörelse eller yrke avdragas på samma inkomstkälla sig belöpande i denna lag till avdrag tillåtna kostnader, arbetslöner, jordlegoavgifter, avskrivningar och räntor. Om för någon inkomstkälla avdra-

¹⁾ Framst. nr 14/1969.
Lag- o. ek. utsk. bet. nr 12/1968—69.
St. utsk. bet. nr 29/1968—69.

gen skulle överstiga inkomsten, skall från den totala inkomstsumman, ytterligare avdrag verkställas för det sålunda skiljande beloppet dock så, att vid förlustutjämning mellan förvärvskällor i olika kommuner skall iakttagas vad därom är stadgat i landskapslagen den 25 juli 1969 om förlustutjämning vid kommunalbeskattningen (33/69). Då avdrag är beroende av in-

komstens storlek, skall, om den skattskyldige har inkomst i flere kommuner, såsom inkomst anses de i de skilda kommunerna erhållna slutliga inkomsternas sammanlagda belopp.

Denna lag tillämpas första gången vid kommunalbeskattningen av 1969 års inkomster.

Mariehamn den 18 april 1969.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 35.

L A N D S K A P S L A G

angående ändring av landskapslagen om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.
Utfärdad i Mariehamn, den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut fogas till landskapslagen den 15 juli 1959 om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland (21/59) en ny 1a §, såsom följer:

beskattningslagen stadgas angående beskattning enligt prövning må icke tillämpas i landskapet Åland.

1a §.

Vad i 72 § 1 mom. 4) punkten och 2 mom.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen av 1969 års inkomster.

Mariehamn, den 18 april 1969.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

¹⁾ Framst. nr 13/1969.
Lag- o. ek. utsk. bet. 11/1968—69.
St. utsk. bet. nr 24/1968—69.

Nr 36.

L A N D S K A P S L A G

om skattelättnader för depositioner vid kommunalbeskattningen.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.

Utfärdad i Mariehamn, den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 §.

Såsom fysisk persons eller oskiftat dödsbos skattepliktiga inkomst skall vid kommunalbeskattningen för år 1970 icke anses ränta på deposition, som i inhemsk bank, sparbank, postsparbanken, andelskassa, Andelskassornas Central Ab eller andelslags spar-kassa insatts på sparräkning, kapitalräkning eller med avseende å depositions villkoren därmed jämförlig bruks- eller girokapital-

räkning, och vid kommunalbeskattningarna för åren 1970 och 1971 icke ränta på år 1969 i dessa penninginrättningar mot depositionsbevis för en tid av minst sex månader insatt deposition.

2 §.

Arbetstagare är berättigad att från sin skattepliktiga ränteinkomst av medel, vilka han deponerat i intressekontor, som grundats av hans arbetsgivare, vid kommunalbeskattningen för år 1970 avdraga högst 250 mark.

Mariehamn, den 22 mars 1969.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

¹⁾ Framst. nr 5/1969.

Lag- o. ek. utsk. bet. nr 6/1968—69.
St. utsk. bet. nr 18/1968—69.

Nr 37.

L A N D S K A P S L A G

om skattelättnader för obligationslån som emitteras år 1969.

Föredragen för Republikens President den 4 juli 1969.

Utfärdad i Mariehamn, den 25 juli 1969.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut 1969—79 skall såsom fysisk persons och oskiftat dödsbos skattepliktiga inkomst icke stadgas: anses ränta på obligation i finskt mynt som

Vid kommunalbeskattningarna för åren emitteras år 1969.

Mariehamn, den 22 mars 1969.

På landstingets vägnar:

T H . E R I K S S O N
talman.Eliel Persson
vicetalman.Valter Nordas
vicetalman.

¹⁾ Framst. nr 2/1969.
Lag- o. ek. utsk. bet. nr 5/1968—69.
St. utsk. bet. nr 16/1968—69.